

इति भाषा । तत्पर्यायः । वदरः २ गोप-
घोष्टा ३ शृगालकोलिः ४ कपिकोलिः ५ ।
इति काचित् रत्नमाला ॥ हस्तिकोलिः ६ वदरै-
च्छदा ७ कर्कसुः । इति रत्नकोषः ॥ पूगवृक्षः ।
इति मेदिनी । टे । १४ ॥ (यथा, उत्तरस्थाने
त्रिंशेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ।

“घोष्टाफलमलवर्णं सलाहं

वृक्षस्य पत्रं वनितापयम् ।

सुगर्कदुग्धान्वित एष कल्को

वर्त्तकतो हन्तचिरेण नाडीम् ॥”)

घोनसः, पुं, (गोनसः + एषोदरादित्वात् साधुः ।)

गोनसः । तिलित्ससर्पः । इति हेमचन्द्रः । ४ ।

३६२ ॥ (कचित् सङ्ख्यमधोऽपि दृश्यते ॥)

घोरं, स्त्री, (हयते वध्यतेनेनेति । हन् + “हन्ते

रच् घुरच् ।” उणा । ५ । ६४ । इति अच्

घातोर्धुरादेशश्च ।) विधम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

घोः, पुं, (घोरयति भयानकरसन्निमितीभव-

तीति । घुर + अच् । यद्वा, हन्ति विनाशयति

रुद्ररूपेण इति । हन् वधे + “हन्तेरच् घुर-

च् ।” उणा । ५ । ६४ । इति अच् घातोर्धुरा-

देशश्च ।) शिवः । भयानके चि । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । १२ । ५४ । [चयात् ।

“बहून् वर्षमणान् घोरामरकान् प्राप्य तत्-

संसारान् प्रतिपद्यन्ते महापातकिनस्त्रिमान् ॥”)

घोरदर्शनः, पुं स्त्री, (घोरं भयानकं दर्शनं यस्य ।)

उलूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ भयानकरूपे

चि ॥ (यथा, रामायणे । १ । १ । ५५ ।

“मार्गमाणो वने सीतां राक्षसं सन्दर्शय ह ।

कञ्चनं नाम रूपेण विलतं घोरदर्शनम् ॥”)

घोरपुष्पं, स्त्री, कांस्थम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

घोरधुव्यमपि पाठः ॥

घोररामनः, पुं, (घोरं भयानकं रामनं शब्दो

यस्य ।) शृगालः । इति शब्दरत्नावली ॥

घोररात्री, [न] पुं, (घोरं यथा तथा रसति शब्दं

करोतीति । रस शब्दे + णिनिः ।) शृगालः ।

इति हेमचन्द्रः । ४ । ३५६ ॥

घोरा, स्त्री, (घोरति भयानकरसन्निमितीभव-

तीति । घुर + अच् + टाप् च ।) रात्रिः । इति

त्रिकाशेषः ॥ देवदाली लता । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ५५ ।

“वटारवप्रिया घोराघौषविध्वंसकारिणी ॥”

रविसंक्रान्तिविशेषः । इति ज्योतिषम् ॥ यथा,

तिथितत्वे रविसंक्रान्तिप्रकरणे ।

“मन्दा मन्दाकिनी ध्वान्ती घोरा चैव महोदरी ।

राक्षसीमिश्रिता प्रोक्ता संक्रान्तिः सप्तधा वृष ॥

मन्दा ध्रुवेषु विज्ञेया नृदो मन्दाकिनी तथा ।

क्षिप्रं ध्वान्ती विजानीयादुधे घोरा प्रकीर्तिता ॥”)

भयानका ॥ (यथा, कालीध्याने ।

“करालवदनां घोरां सुक्तकेशीं चतुर्भुजाम् ॥”)

घोलं, स्त्री, (घुवते आलोच्यते यत् । घुट + अच् ।

एषोदरादित्वात् साधुः ।) ससरं निर्जलं मथितं

दधि । (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ।

“यत्तु सस्नेहमजलं मथितं घोलमुच्यते ॥”)

तत्पर्यायः । दण्डाहतम् २ कालसेयम् ३ अरि-

ष्टम् ४ गोरसः ५ घलम् ६ मलिनम् ७

केवलम् ८ भयसन्धिकम् ९ । तस्य भेदाः ।

“तत्रं ह्युद्विग्नचित्तं पादाद्भुजान्निर्जलम् ,

ससारं यद्वेत्तत्रं कदरं तत् प्रकीर्तितम् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

अस्य विशेषाः तत्तुशब्दे द्रष्टव्याः ॥

घोली, स्त्री, पत्रशृङ्गाविशेषः । तत्पर्यायः । घोलिका

२ घोलिः ३ कलन्तुः ४ कुवकालुका ५ । चैव-

जाताया अस्था गुणाः । लवणत्वम् । रुचिकारि-

त्वम् । अम्लत्वम् । वातकफनाशित्वम् ॥ आराम-

घोलिकागुणाः । अम्लत्वम् । रुचत्वम् । रुच्यत्वम् ।

वायुनाशित्वम् । पित्तश्लेष्माकारित्वम् । सूक्ष्माया

जीर्णञ्ज्वरनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

घोषं, स्त्री, (घोषति शब्दायते इति । घुष विशब्देने

+ अच् ।) कांस्थम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

घोषः, पुं, (घोषन्ति शब्दायन्ते गावो यस्मिन् ।

घुषिर् विशब्देने + “हलश्च ।” ३ । ३ । १२१ ।

इति वच् ।) आभीरपक्षी । (यथा, रघुः । ११ । ४५ ।

“हैयङ्गवीनमादाय घोषवृद्धानुपस्थितान् ।

नामधेयानि टुच्छन्तौ वन्यानां मार्गशाखिनाम् ॥”

घोषति शब्दायते इति । घुष + कर्त्तरि अच् ।)

गोपालः । (घुष + भावे घञ् ।) ध्वनिः ।

(यथा, मनुः । ७ । २२५ ।

“तत्र सुहृता पुनः किञ्चित् तूय्यघोषैः प्रहर्षितः ।

संविशेत्तु यथाकालमुत्तिष्ठेच्च गतक्षमः ॥”)

घोषकलता । कांस्थम् । मेघशब्दः । इति

मेदिनी । घे । ११ ॥ मशकः । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ (वर्णोच्चारणवाङ्मयत्वविशेषः । यदुक्तं

शिखायाम् । २० ।

“संघृतं माजिकं ज्ञेयं विवृतं तु हिमाजिकम् ।

घोषा वा संघृताः सर्वे अघोषा विवृताः स्मृताः ॥”)

कायस्थानीनां पद्धतिविशेषः । (यथा, कुलदीपि-

कायाम् ।

“वसुवर्षे च सुख्यौ द्वौ नान्दालक्ष्यपूषणौ ।

घोषेष्ठ च समाख्यातस्तुभुजमहाकृती ॥”)

घोषकः, पुं, (घोष एव । घोष + संज्ञायां कन् ।)

घोषालता । तत्पर्यायः । धामार्गवः २ । इत्य-

मरः । २ । ४ । ११७ ॥ घोषकाकृतिः ३ आदानौ

४ देवदानी ५ तुरङ्गकः ६ घोषः ७ घोषालता

८ । इति शब्दरत्नावली ॥ कोषकालः ९ । इति

जटाधरः ॥ महामेत् हस्तिघोषालकी ॥ * ॥

पीतघोषायाः पर्यायः । धामार्गवः १ पीत-

घोषा २ राजघोषालकी ३ कर्कोटकी ४ महा-

जाली ५ चूङ्गः ६ कोषफला ७ कोषालकी ८ ।

इति च जटाधरः ॥ * ॥ श्वेतघोषायाः पर्यायः ।

घोषालकी १ नृदङ्गी २ जालिनी ३ क्षतवेधकः

४ श्वेतपुष्पा ५ आकृतिच्छेदा ६ ज्योत्स्ना ७

इति रत्नमाला ॥

घोषकाकृतिः, पुं, (घोषकस्य घोषलताया आकृति-

रिवाकृतिर्यस्य ।) घोषकः । इति रत्नमाला ॥

घोषणा, स्त्री, (घुषिर् विशब्देने + “घ्यासत्रयो

युच् ।” ३ । ३ । १०७ । इति युच् ।) उच्चैः-

शब्दः । लोकविज्ञापनाद्यैः शब्दितम् । (यथा,

कथासरित्सागरे । २४ । ५० ।

“गच्छ भगवत्तुस्तेन पुरे पटहघोषणाम् ॥”)

तत्पर्यायः । उच्चैर्घुष्टम् २ । इत्यमरः । १ । ६ । १२ ॥

निघुष्टम् ३ घुष्टघोषणम् ४ । इति शब्दरत्ना-

वली ॥

घोषयितुः, पुं, (घोषयतीति । घुष + णिच् + बाहु-

लकात् इत् ।) ब्राह्मणः । कोकिलः । वन्द्यः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

घोषवती, स्त्री, (घोषो विद्यतेऽस्याः । घोष +

मतप् मस्य वः । स्त्रियां ङीप् ।) वीणा । इति

हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ११ । ३ ।

“स बभूव शनै राजा सुखेष्वाकान्ततत्परः ।

सदा सिधेवे नृगथां वीणां घोषवतीं च ताम् ।

दत्तां वासुकिना पूर्वं नत्तं दिनमवादयत् ॥”

तथाच तत्रैव । १२ । ३२ ।

“अङ्गे घोषवती तस्य कण्ठे गीतश्रुतिस्तथा ॥”)

शब्दविशिष्टे चि ॥ (यथा, महाभारते । १ ।

२५ । ११ ।

“त्वं वज्रमतुलं घोरं घोषवाक्स्वं बलाहकः ॥”)

घोषा, स्त्री, (घोष्यन्ते मधुकरी यथा । घुष +

णिच् + घञ् ।) मधुरिकौषधिः । मौरी इति

भाषा । इति मेदिनी ॥ (यथा, गारुडे

१६ अध्याये ।

“घोषाफलं सैन्धवश्च तस्मिन्मार्गः पतेत्तथा ॥”)

कर्कोटङ्गरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गङ्गा ।

यथा, काशीखण्डे । २६ । ५५ ।

“ब्राह्मणतुष्टिकरी घोषा घनानन्दा घनप्रिया ॥”

गायत्रीरूपा भगवती । यथा, देवीभागवते । १२ ।

६ । ४४ ।

“वृष्णिमन्त्रमयी घोषा घनसम्पातदायिनी ॥”)

घोषालकी, स्त्री, श्वेतघोषा । इति रत्नमाला ॥

(पर्यायोऽस्या यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“घोषालकी नृदङ्गी स्याज्जालिनी क्षतवेधनः ।

श्वेतपुष्पा क्षतिच्छेदा ज्योत्स्नाकोषालकी

कर्चित् ॥”)

घ्रा, गन्धोपादाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-

परं-सकं-अनिट् ।) जिघ्रति पुष्पं लोकः । इति

दुर्गादायः ॥

घ्राणं, स्त्री, (जिघ्रत्यनेनेति । घ्रा + कर्णे लुट् ।

यद्वा, घ्रा + क्तः “सुद्विदोन्मत्तप्रेति ॥” ५ । २ ।

५६ । इति निष्ठातस्य नो वा ।) नासिका । इत्य-

मरः । २ । ६ । ८६ ॥ (यथा, रघुः । १६ । ११ ।

“ब्राह्मकान्तमधुगन्धकर्षिणीः

पानभूमिरचनाः प्रियासखः ॥”)

न्यायमते घ्राणैर्निययाह्वयत्वादिः । (घ्रा +

भावे लुट् । आघ्राणम् । यथा, देवीभागवते ।

१ । १४ । २४ ।

“आलिङ्गिषु सुहृद्वाक्स्वं नृद्विं तस्य चकार ह ॥”)

घ्राते चि । इति मेदिनी । घे । ११ ॥